

[Ole Henriksen]

som værende gyldigt også i denne forbindelse.

Endelig skal jeg så sige, at vi, når vi snakker så meget om livsvigtige områder, bestandig hører et ramaskrig, navnlig fra borgerlig side, når der bliver varslet konflikter, og sandheden er jo også, at når man er medlem af Dansk Arbejdsgiverforening, er man med i den store pulje, som en storkonflikt kan omfatte. Det, der interesserer os, er at få pillen hele det område, som man siger er livsvigtigt, ud af puljen, således at man selv bliver i stand til at løse sine problemer på arbejdsmarkedet i forhold til de offentlige virksomheder uden om Dansk Arbejdsgiverforenings hovedbestyrelse, som jo ene og alene sidder og beslutter, om der skal varsles konflikter for disse områder.

Det modsatte er selvfølgelig også gældende, at kommer en sådan lov til at fungere her, kan LO heller ikke i denne forbindelse varsle konflikter over for dem, der ejer de offentlige selskaber, det kan derimod de underorganisationer, som har folk på arbejdspladserne, og det vil jo i meget større udstrækning lade sig løse ved overenskomstforhandlinger, hvis det kommer til at forholde sig sådan.

Den fg. arbejdsminister var jo inde på spørgsmålet om det udvalg, som blev nedsat i 1973, og sagde i øvrigt, at sagen ikke var aktuel i øjeblikket. Når vi nu fremsætter forslaget igen her 5-6 år efter, er det måske også for at høre lidt om, hvordan det egentlig går i dette udvalg, der har siddet i så lang tid. Der er nedsat underudvalg, og det ville da være rart, om man kunne få en lille orientering om det. Er arbejdet gået helt i stå, eller sker der noget? Hvis vi med denne fremsættelse kunne få sat lidt skub i udvalget, ville det være godt, for jeg tror faktisk ikke, der er det helt store skub i det. Vi vil gerne have undersøgt disse sager til bunds, hvad der ligger af juridiske og faglige problemer, så vi vil være glade for at få betænkningen fra dette udvalg så hurtigt som muligt.

Jeg har ikke mange bemærkninger at gøre til de enkelte ordførere, men jeg vil dog godt lige nævne, at den fg. arbejdsminister sagde, at situationen ikke er aktuel. Nej, nu har vi selvfølgelig fået dette indgreb, og overenskomstsituationen er løst, men med den hastighed, som udvalget arbejder med, skal vi jo nok igennem 3-4 overenskomstsituationer

endnu, og så kan den blive aktuel. Jeg synes derfor, vi skulle se at få løst dette problem og få de aspekter ind, som en række ordførere har nævnt, specielt en række af de ordførere, som har været positive over for at ville se på dette udvalgsarbejde.

Så nævnte hr. Mølgaard det spørgsmål, om der ikke kunne varsles konflikter, såfremt man fik denne lovgivning ført igennem. Selvfølgelig kan der varsles konflikter, når der er et overenskomstforhold; det er klart, at vi kommer ikke uden om de almindelige vilkår, som eksisterer i et overenskomstforhold, men vi mener, det er ulige nemmere at få disse overenskomstforhold bragt i orden, uden at Dansk Arbejdsgiverforening eller LO kan varsle i en storkonfliktsituation.

Også hr. Honoré var inde på, om man kan undgå konflikter. Det kan man altså ikke, og det vil aldrig kunne lade sig gøre. Men jeg vil da gerne sige til hr. Honoré, at vi har ikke som parti noget at gøre med at støtte tjenestemændenes konflikter, med spørgsmålet, om de er overenskomststridige, eller om de er imod tjenestemandsløven. Det har vi ikke noget med at gøre. Det har vi ikke beskæftiget os med. Vi har udtalt, og vi har forståelse for, at tjenestemændene reagerede, men det hænger jo sammen med den almindelige indkomspolitik, der føres her i landet, og det skal tjenestemandsgiverorganisationerne så selv klare sig ud af. Vi har altså haft sympati for, at man reagerede og har haft forståelse for det. Men vi har altså ikke noget at gøre med som parti at tage stilling til tjenestemændenes reaktioner.

Kunne jeg få et svar fra den fg. arbejdsminister vedrørende dette udvalgsarbejde, vil jeg være meget interesseret i det.

Melchior (CD):

Dagsordenen er jo kort i dag, så jeg vil tillade mig en enkelt replik.

Hr. Freddy Madsen sagde, at hvis elværkerne er medlem af Arbejdsgiverforeningen, svarer det nærmest til, at kommunen er medlem af Arbejdsgiverforeningen. Jeg synes, at denne sammenstilling er lovlig vidtdreven, men forkert er det da ikke, at kommunerne også er arbejdsgivere. De er ikke arbejdsgivere i en front vendt mod dem, der er ansat i kommunen, men de er arbejdsgivere på alle deres borgeres vegne og skal foretage dispo-